

ไวยากรณ์ HSK 2 และดาวน์โหลด PDF

67 · 2026-10-07

แต่ละไฟล์มีรายการที่เผยแพร่ทั้งหมดของระดับที่เลือก ไม่จำกัดเฉพาะรายการที่โหลดบนหน้า แต่ละระดับแยกกันและไม่รวมระดับก่อนหน้า เป็นเอกสารของ HSK Studio ไม่ใช่ภาพสแกนตำราหรือข้อสอบจริงอย่างเป็นทางการ

1. กริยา+มา, ไป

动词+来/去

ส่วนเติมคำบ่งบอกทิศทางอย่างง่ายที่บ่งบอกว่าการกระทำมุ่งไปทางผู้พูดหรือออกจากผู้พูด

อ้างอิงตามทิศทางของบริบท; หากมีกรรมสถานที่ต้องจัดตำแหน่งให้เหมาะสม

小雨走来了。

xiǎo yǔ zǒu lái le 。

เสี่ยวยูเดินมาที่นี่

他跑去了。

tā pǎo qù le 。

เขาวิ่งไป

2. 虽然.....但是.....

虽然+情况, 但是+不同结果

ประโยคซับซ้อนแบบขัดแย้งแสดงว่าผลลัพธ์ต่างจากความคาดหวังทั่วไปของสถานการณ์ก่อนหน้านี้

ห้ามเชื่อมต่อสองเหตุการณ์ที่ไม่มีความสัมพันธ์ขัดแย้งกันโดยสุ่ม; ประธานของสองประโยคย่อยอาจแตกต่างกันได้

虽然很累, 但是我还想学习。

suī rán hěn lèi , dàn shì wǒ hái xiǎng xué xí 。

แม้จะเหนื่อยมาก แต่ฉันยังอยากเรียนต่อ

虽然衣服很贵, 但是很好看。

suī rán yī fú hěn guì , dàn shì hěn hǎo kàn 。

แม้เสื้อผ้าจะมีราคาแพง แต่ดูดีมาก

3. “是” แสดงถึงการอธิบายหรือคุณลักษณะ

主语+是+说明/特征

“是” สามารถใช้เพื่ออธิบายลักษณะ, เนื้อหา หรือคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

คำคุณศัพท์ทั่วไปที่ทำหน้าที่เป็นประธานมักไม่ใช้ “是”; โครงสร้าง “是.....的” ใช้เพื่อบ่งบอกวัสดุ, สี ฯลฯ

โดยมีโครงสร้างและบริบทเฉพาะ

这本书是中文的。

zhè běn shū shì zhōng wén de 。

หนังสือเล่มนี้เป็นภาษาจีน

这条裤子是白色的。

zhè tiáo kù zi shì bái sè de 。

กางเกงนี้เป็นสีขาว

4. A比B+形容词

A比B+形容词

ประโยคเปรียบเทียบบ่งบอกว่าทั้งสองมีความแตกต่างกันในบางด้าน。

หลังจากเปรียบเทียบสองฝ่าย ผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบจะตามมา โดยปกติไม่ใช่ “很” หน้า adjective;

ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองถึงระดับสูง。

小林比小雨高。

xiǎo lín bǐ xiǎo yǔ gāo 。

เสี่ยวหลินสูงกว่าเสี่ยวหยู่。

这本书比那本便宜。

zhè běn shū bǐ nà běn pián yi 。

หนังสือเล่มนี้ถูกกว่าหนังสือเล่มนั้น。

5. 都.....了

都.....了

“都.....了” สามารถเน้นได้ว่าเวลาล่าช้าหรือสถานการณ์ได้พัฒนาแล้ว。

ที่นี้ “都” ไม่ได้หมายความว่า “全部” เสมอไป ต้องเข้าใจตามประโยคและบริบท。

都九点了，你还没起床。

dōu jiǔ diǎn le , nǐ hái méi qǐ chuáng 。

ตอนนี้เก้าโมงแล้ว คุณยังไม่ตื่นเลย。

他都上高中了。

tā dōu shàng gāo zhōng le 。

เขาเรียนมัธยมแล้ว。

6. ส่วนต่อท้ายทิศทาง “面”

方位词根+面

“面” สร้างคำที่บ่งบอกทิศทางหรือสถานที่

สร้างคำบ่งบอกตำแหน่งโดยต่อหลังรากศัพท์เช่น 前, 后, 上, 下, 里, 外 เป็นต้น; ไม่สามารถใส่หลังคำนามได้โดยสุ่ม

学校后面有一家商店。

xué xiào hòu miàn yǒu yī jiā shāng diàn 。

มีร้านค้าอยู่ด้านหลังของโรงเรียน

书在桌子上面。

shū zài zhuō zi shàng miàn 。

หนังสืออยู่บนโต๊ะ

7. “这样、那样、这么、那么”(แบบนี้, แบบนั้น, อย่างนี้, อย่างนั้น)

这样/那样+动词; 这么/那么+形容词

คำเหล่านี้แสดงถึงวิธีการหรือระดับ

“这样、那样” มักหมายถึงวิธีการ, “这么、那么” มักหมายถึงระดับ; การชี้เฉพาะขึ้นอยู่กับบริบท。

你可以这样做。

nǐ kě yǐ zhè yàng zuò 。

คุณสามารถทำแบบนี้ได้。

今天怎么这么冷?

jīn tiān zěn me zhè me lěng ?

วันนี้ทำไมถึงหนาวขนาดนี้?

8. ส่วนเติมเต็มทิศทางแบบผสม

动词+出来/出去/进来/进去等

ส่วนเติมเต็มทิศทางแบบผสมจะแสดงทั้งทิศทางเฉพาะและการอ้างอิงของการมาหรือการไปพร้อมกัน。

เช่น “走进来” หมายถึงการเข้ามาทางตำแหน่งของผู้พูด; ความหมายเชิงทิศทางต้องแยกจากการใช้คำเช่น 起床。

小雨走进来了。

xiǎo yǔ zǒu jìn lái le 。

เสี่ยวยูเดินเข้ามา。

老师走出去了。

lǎo shī zǒu chū qù le 。

คุณครูเดินออกไปแล้ว。

9. การทำซ้ำของคำคุณศัพท์

高高的/干干净净

การทำซ้ำของคำคุณศัพท์สามารถบรรยายสถานะได้อย่างมีชีวิตชีวา

การใช้รูปแบบ AA หรือ AABB ขึ้นอยู่กับคำเอง; โดยทั่วไปจะไม่ใส่ “很” หน้าแบบซ้ำ。

他的个子高高的。

tā de gè zǐ gāo gāo de 。

เขาสูงสูง。

这个孩子的眼睛大大的。

zhè ge hái zǐ de yǎn jīng dà dà de 。

ดวงตาของเด็กคนนี้ใหญ่ใหญ่。

10. โครงสร้าง “是……的” เน้นข้อมูลของการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว

主语+是+已发生动作信息+的

“是……的” สามารถเน้นเวลา, สถานที่, วิธีการ หรือผู้กระทำของการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว

การกระทำได้เกิดขึ้นหรือไม่เป็นที่ทราบแล้ว จุดสำคัญคือการเสริมข้อมูลบางอย่าง; การบรรยายอดีตทั่วไปไม่จำเป็นต้องใช้โครงสร้างนี้

我是昨天来的。

wǒ shì zuó tiān lái de 。

ฉันมาวันเมื่อวาน

他是坐飞机去的。

tā shì zuò fēi jī qù de 。

เขาเดินทางโดยเครื่องบิน

11. คำวิเศษระดับ “多、好、最”

多/好/最+形容词

คำวิเศษเหล่านี้บ่งบอกระดับที่ค่อนข้างแรงหรือระดับสูงสุด

สามารถใช้ “多、好” ในประโยคคำถามได้, “最” ใช้เปรียบเทียบระดับสูงสุดในช่วงเดียวกัน; ไม่สามารถใช้ร่วมกันแบบ “最最”

อย่างเป็นกลไก

今天好冷啊!

jīn tiān hǎo lěng a !

这本书最好看。

zhè běn shū zuì hǎo kàn 。

12. คำนับ “次”

动词+数词+次

“次”นับจำนวนครั้งที่การกระทำหรือเหตุการณ์เกิดขึ้น

แตกต่างจากระยะเวลา; เช่น “去两次” กับ “去两天” มีความหมายต่างกัน

我去过北京两次。

wǒ qù guò běi jīng liǎng cì 。

ฉันไปปักกิ่งสองครั้ง

他每周游泳两次。

tā měi zhōu yóu yǒng liǎng cì 。

เขายว่ายน้ำสองครั้งต่อสัปดาห์

13. กริยา+得+คุณศัพท์

动词+得+状态说明

“得” แสดงว่าการกระทำเสร็จสมบูรณ์อย่างไรหรือทำเป็นประจําอย่างไร

เมื่อกริยามีกรรม มักจะทำซ้ำกริยา หรือกล่าวถึงกรรมก่อน; หลังจาก “得” ต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจน.

他跑得很快。

tā pǎo dé hěn kuài 。

เขาวิ่งได้เร็วมาก.

小雨中文说得很好。

xiǎo yǔ zhōng wén shuō dé hěn hǎo 。

เสี่ยวยูพูดภาษาจีนได้ดีมาก.

14. "已经" แสดงถึงการบรรลุ

已经+动词+了

"已经" บ่งบอกว่ากิจกรรมได้เกิดขึ้นหรือสถานการณ์ได้ถึงขั้นตอนหนึ่งแล้ว

มักใช้ร่วมกับ “了” แต่ไม่จำเป็นต้องมี “了” ในทุกประโยค; เมื่อปฏิเสธว่ายังไม่เสร็จมักพูดว่า “还没”。

我已经吃完饭了。

wǒ yǐ jīng chī wán fàn le 。

ฉันกินข้าวเสร็จแล้ว

他已经回家了。

tā yǐ jīng huí jiā le 。

เขากลับบ้านแล้ว

15. “那” นำไปสู่การตอบสนองต่อไป

那+回应/后续安排

“那” สามารถต่อจากสถานการณ์ก่อนหน้าเพื่อแนะนำการตอบสนองหรือการจัดการ

ที่นี้ไม่ได้หมายถึงแค่สิ่งที่อยู่ไกล; ข้อความก่อนหน้าควรให้เงื่อนไขหรือเหตุผลสำหรับการตอบสนอง

你很累，那我们明天再去吧。

nǐ hěn lèi , nà wǒ men míng tiān zài qù ba 。

你不喝茶，那喝水吧。

nǐ bù hē chá , nà hē shuǐ ba 。

16. ‘有’, ‘没有’... ‘这么’ หรือ ‘那么’...

A有/没有B这么/那么+形容词

ใช้ “有、没有” เพื่อเปรียบเทียบว่าถึงระดับของวัตถุอื่นหรือไม่。

“没有” ปฏิเสธว่าถึงระดับของฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ ไม่สามารถละ B แล้วสมมติว่ามีการเปรียบเทียบสองฝ่าย; “这么、那么” สามารถละได้ตามบริบท

他没有哥哥那么高。

tā méi yǒu gē gē nà me gāo 。

เขาไม่สูงเท่าพี่ชายของเขา

这本书有那本书那么贵吗?

zhè běn shū yǒu nà běn shū nà me guì ma ?

หนังสือเล่มนี้มีราคาแพงเท่าหนังสือเล่มนั้นหรือไม่?

17. กริยา+过

动词+过

“过” แสดงว่ามีประสบการณ์บางอย่างในอดีต

การถามว่ามีประสบการณ์หรือไม่มักถาม “.....过吗”; การปฏิเสธพูดว่า “没.....过”, ไม่เปลี่ยนเป็น “不.....过了”。

我去过北京。

wǒ qù guò běi jīng 。

ฉันเคยไปปักกิ่ง。

他学过中文。

tā xué guò zhōng wén 。

เขาเคยเรียนภาษาจีน。

18. กริยา + “错”, “懂”, “好”, “会”, “完”

动词+错/懂/好/会/完

ผลลัพธ์ของคำขยายผลบอกถึงผลของการกระทำที่สำเร็จ

การทำให้สำเร็จไม่จำเป็นต้องได้ผลลัพธ์เฉพาะ ผลลัพธ์เชิงลบมักใช้ “没”; ใช้ “了” ตามบริบทจริง

我看懂了这道题。

wǒ kàn dòng le zhè dào tí 。

ฉันเข้าใจโจทย์นี้แล้ว。

他写完了课文。

tā xiě wán le kè wén 。

เขาเขียนจบบทความแล้ว。

19. ใช้ “还是” เพื่อเสนอทางเลือก

选项一+还是+选项二

“还是” ในประโยคคำถามเลือกนำเสนอสองตัวเลือก

ประโยคคำถามเลือกมักไม่ใส่ “吗”; รูปแบบข้อเสนอ “还是.....吧” เป็นการใช้แบบอื่น

你喝茶还是喝水?

nǐ hē chá hái shì hē shuǐ ?

คุณจะดื่มชา หรือดื่มน้ำ?

我们今天去, 还是明天去?

wǒ men jīn tiān qù , hái shì míng tiān qù ?

เราจะไปวันนี้ หรือพรุ่งนี้?

20. “一起” แสดงการกระทำร่วมกัน

主语+一起+动词

“一起” แสดงการกำลังทำอะไรสิ่งหนึ่งร่วมกัน

ปกติจะวางไว้หน้ากริยา; ต้องมีบริบทที่มีผู้เข้าร่วมสองคนหรือมากกว่า ไม่จำเป็นต้องระบุรายชื่อทั้งหมด

我们一起去学校。

wǒ men yì qǐ qù xué xiào 。

小林和小雨一起看书。

xiǎo lín hé xiǎo yǔ yì qǐ kàn shū 。

21. การทำซ้ำกริยา

看看/看一看/看了看/休息休息

การทำซ้ำกริยาทำให้การกระทำสั้นลงหรือทอนเสียงเบาลง

สามารถแยกเป็นรูปแบบพยางค์ได้; ไม่ควรทำซ้ำกริยาทุกคำโดยอัตโนมัติ และไม่ใส่ “正” ที่แสดงว่ากำลังทำอยู่หน้ารูปแบบซ้ำ

你看看这本书。

nǐ kàn kàn zhè běn shū 。

我们休息休息吧。

wǒ men xiū xiū xiū xiū ba 。

22. การใช้คำช่วยแสดงอารมณ์ “呢”, “吧”, “的”, “啊”

句末+呢/吧/的/啊

คำช่วยแสดงอารมณ์ใช้เพื่อบ่งบอกการบอกใบ้, การคาดเดา, การยืนยัน หรือการอุทาน เป็นต้น.

ความหมายของแต่ละคำช่วยขึ้นอยู่กับบริบทเฉพาะ; “吧” มักใช้เพื่อคาดเดาหรือเสนอแนะ, “的” สามารถเสริมความยืนยันได้.

他会来的。

tā huì lái de 。

今天好冷啊!

jīn tiān hǎo lěng a !

23. "还" แสดงถึงความต่อเนื่อง

还+动词/形容词; 还没+动词

"还" บ่งบอกว่าสถานการณ์ยังคงดำเนินต่อหรือบางอย่างยังไม่ได้เกิดขึ้น

"还在" แสดงการทำต่อเนื่อง, "还没" แสดงว่ายังไม่เสร็จจนถึงตอนนี้; โปรดใส่ใจการออกเสียง hái

他还在看书。

tā hái zài kàn shū 。

他还在读那本书。

我还没吃饭。

wǒ hái méi chī fàn 。

我还不知道。

24. "有" แสดงถึงการถึงจำนวนหนึ่ง

主语+有+数量

"有" สามารถบ่งบอกถึงการถึงจำนวนหรือระดับหนึ่งได้

ที่นี่ไม่ได้หมายความว่าจะเป็นการครอบครองสิ่งของเสมอ เช่น "有十分钟了" หมายถึงเวลาผ่านไปสิบนาทีแล้ว;

แยกความหมายระหว่างการมีอยู่และการถึงตามบริบท

从学校走到家有十分钟。

cóng xué xiào zǒu dào jiā yǒu shí fēn zhōng 。

เดินจากโรงเรียนถึงบ้านใช้เวลา 十分钟

他已经有十岁了。

tā yǐ jīng yǒu shí suì le 。

เขาอายุ 十岁 แล้ว

25. กริยา+着 บ่งบอกการกระทำต่อเนื่อง

动词+着

‘着’ ยังสามารถบ่งบอกการต่อเนื่องของการกระทำได้

รูปภาษาจีน: “听着、看着”. สามารถพูดว่า “听着”, “看着” เป็นต้น; ผสมกับ “正在” ตามบริบท และอย่าใช้ประโยคที่ไม่มี “着”

กลายเป็นโครงสร้างเป้าหมาย

他听着老师说话。

tā tīng zhe lǎo shī shuō huà 。

เขาฟังคุณครูพูดอยู่ (他听着老师说话) 。

小雨看着书，没有说话。

xiǎo yǔ kàn zhe shū , méi yǒu shuō huà 。

เสี่ยวยูกำลังมองหนังสือโดยไม่พูดอะไร (小雨看着书，没有说话) 。

26. “什么的” แสดงการ列举

列举项+什么的

“什么的” แสดงว่าหลังจากการ列举 ยังมีสิ่งอื่นที่คล้ายกัน

มักใช้ในภาษาพูด ต้องมีรายการที่ชัดเจนก่อนหน้า; ไม่สามารถแทนที่รายการอย่างเป็นทางการที่ครบถ้วนได้

我喜欢看书、运动什么的。

wǒ xǐ huān kàn shū 、 yùn dòng shén me de 。

包里有本子、笔什么的。

bāo lǐ yǒu běn zǐ 、 bǐ shén me de 。

27. 请、叫、让 สร้างโครงสร้าง兼语

主语+请/叫/让+人+动词

ในโครงสร้าง兼语 บุคคลหนึ่งเป็นทั้งวัตถุของกริยาแรกและผู้กระทำของการกระทำต่อไป

วางวัตถุหลังคำว่า 请、叫、让; ไม่วางวัตถุนั้นเป็นตำแหน่งกรรมของกริยาต่อไป

请老师帮我看。

qǐng lǎo shī bāng wǒ kàn kàn 。

妈妈让我洗手。

mā mā ràng wǒ xǐ shǒu 。

28. ระยะเวลาการกระทำ

动词+时量; 动词+宾语+动词+时量

ส่วนเสริมปริมาณเวลาอธิบายว่าการกระทำดำเนินต่อเนื่องเป็นเวลานานเท่าใด。

เมื่อมีกรรม สามารถทำซ้ำคำกริยาได้ หรือใช้โครงสร้างแยกกริยา-กรรมในบริบทที่เหมาะสม; จำนวนครั้งและระยะเวลาต่างกัน。

我看书看了一个小时。

wǒ kàn shū kàn le yí gè xiǎo shí 。

ฉันอ่านหนังสืออ่านเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง。

他游了半个小时泳。

tā yóu le bàn gè xiǎo shí yǒng 。

เขาย้ายน้ำเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง。

29. ประโยคประธาน-กริยา

话题+主语+谓语

ประโยคประธาน-กริยานำเสนอหัวข้อก่อน แล้วใช้โครงสร้างประธาน-กริยาเพื่ออธิบายหัวข้อนั้น

เช่น “他身体很好” กล่าวถึงคนก่อน แล้วบอกว่าร่างกายของเขาดี; ไม่ใช่ทุกประโยคที่สามารถเพิ่มประธานสองตัวได้ตามใจ

他身体很好。

tā shēn tǐ hěn hǎo 。

小雨中文说得很好。

xiǎo yǔ zhōng wén shuō dé hěn hǎo 。

30. “每”หมายถึงทีละหนึ่ง

每+量词+名词

“每”หมายถึงการทำซ้ำเป็นระยะหรือทำทีละหนึ่ง

ใช้กับคำว่า 每天, 每周 หรือ 每个学生; คำนามบางครั้งต้องการคำนับ, หลัง “每” ปกติไม่ใส่ “一”。

我每天走路去学校。

wǒ měi tiān zǒu lù qù xué xiào 。

ฉันเดินไปโรงเรียนทุกวัน。

每个学生都有一本书。

měi gè xué shēng dōu yǒu yī běn shū 。

นักเรียนแต่ละคนมีหนังสือเล่มหนึ่ง。

31. “有时候” แสดงความถี่

有时候+谓语

“有时候” หมายถึงเกิดขึ้นในบางเวลา

เป็นการแสดงความถี่ ไม่ระบุจำนวนครั้งที่แน่นอน; สามารถใช้คู่กับ “有时候” เพื่อเปรียบเทียบสองสถานการณ์

我有时候走路去学校。

wǒ yǒu shí hòu zǒu lù qù xué xiào 。

ฉัน “有时候” เดินไปโรงเรียน

晚上我有时候看书，有时候上网。

wǎn shàng wǒ yǒu shí hòu kàn shū , yǒu shí hòu shàng wǎng 。

ตอนเย็นฉัน “有时候” อ่านหนังสือ, “有时候” เข้าอินเทอร์เน็ต

32. จะ, ใล้จะ, กำลังจะ...

要/快要/就要+动词+了

โครงสร้างนี้บ่งบอกว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งกำลังจะเกิดขึ้น

‘快要’ มักไม่ใช้ร่วมกับจุดเวลาในอนาคตที่ชัดเจน; เวลาเฉพาะสามารถใช้ ‘明天就要.....了’ ได้。

快要下雨了。

kuài yào xià yǔ le 。

明天就要考试了。

míng tiān jiù yào kǎo shì le 。

33. ประธานผู้รับ

受事话题+主语+动词

คนหรือสิ่งที่ถูกดำเนินการสามารถวางไว้หน้าสำหรับเป็นหัวข้อได้。

ประธานผู้รับหรือหัวข้อควรทำให้ผู้ฟังเข้าใจ; ผู้ทำการกระทำสามารถกล่าวแยกออกได้ ไม่เท่ากับประโยค passive ที่ใช้คำว่า “被”。

这本书我看完了。

zhè běn shū wǒ kàn wán le 。

หนังสือเล่มนี้ฉันอ่านจบแล้ว。

那条裤子我买了。

nà tiáo kù zi wǒ mǎi le 。

กางเกงนั้นฉันซื้อแล้ว。

34. คำนับเฉพาะและ “包”

数词+条/位/间/名/包+名词

คำนับจะถูกเลือกตามประเภทของคำนามหรือรูปแบบบรรจุภัณฑ์。

条 ใช้กับปลาและกางเกง, 位 ใช้เรียกคนอย่างสุภาพ, 间 ใช้กับห้อง, 包 ใช้กับของที่บรรจุเป็นถุงหนึ่ง。

我买了两条鱼。

wǒ mǎi le liǎng tiáo yú 。

ฉันซื้อปลาสองตัว。

酒店有三间房。

jiǔ diàn yǒu sān jiān fáng 。

โรงแรมมีห้องสามห้อง。

35. การใช้คำแยก

游泳/游了一个小时泳

คำแยกมีโครงสร้างกริยา-กรรม สามารถแยกใช้ตามกฎได้。

ส่วนของเวลา หรือส่วนประกอบอื่น ๆ มักวางระหว่างกริยาและคำนาม; เมื่อใช้ “帮忙” กับคนมักพูดว่า “帮某人的忙”。

请帮我一个忙。

qǐng bāng wǒ yí gè máng 。

他游了一个小时泳。

tā yóu le yí gè xiǎo shí yǒng 。

36. “跟” ใช้เพื่อแนะนำวัตถุหรือเชื่อมคำนาม

跟+对象; 名词+跟+名词

“跟” สามารถนำเสนอมวลที่เข้าร่วมได้และยังสามารถเชื่อมคำนามได้

การกระทำร่วมกันสามารถพูดว่า “跟某人一起”; เมื่อเชื่อมคำนามสองคำจะคล้ายกับ “和”

แต่ไม่ได้เชื่อมประโยคเต็มสองประโยคอย่างเป็นกลไก

我跟小雨一起去学校。

wǒ gēn xiǎo yǔ yì qǐ qù xué xiào 。

ฉันไปโรงเรียนกับเสี่ยวยูพร้อมกัน

爸爸跟妈妈都在家。

bà bà gēn mā mā dōu zài jiā 。

พ่อและแม่อยู่ที่บ้านทั้งคู่

37. “自己”หมายถึงตัวเอง

主语+自己+谓语

“自己”หมายถึงตัวเองหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยตนเอง

การอ้างอิงขึ้นกับบริบท สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมหรือคุณศัพท์ได้; อย่าใช้เป็นชื่อเรียกคนที่ของทุกคน

我自己做饭。

wǒ zì jǐ zuò fàn 。

ฉันทำอาหารด้วยตัวเอง。

他给自己买了一本书。

tā gěi zì jǐ mǎi le yī běn shū 。

เขาซื้อหนังสือให้ตัวเอง。

38. กริยา+ขึ้น, ลง, เข้า, ออก, ผ่าน, กลับ

动词+上/下/进/出/过/回

ส่วนเติมคำบ่งชี้ทิศทางอย่างง่ายที่บ่งบอกการขึ้น, ลง, เข้า, ออก, ผ่าน หรือกลับ

ที่สอนทิศทางเชิงพื้นที่จริง ไม่ผสมการขยายเชิงนามธรรมของทุกคำเป็นกฎเดียว

他走进教室。

tā zǒu jìn jiào shì 。

เขาเดินเข้าไปในห้องเรียน。

小雨跑回家。

xiǎo yǔ pǎo huí jiā 。

เสี่ยวยูวิ่งกลับบ้าน。

39. จำนวน + “多” + คำนับ กับ จำนวน + คำนับ + “多”

十多本书; 一个多小时

“多”บ่งบอกว่ามากกว่าปริมาณที่กำหนดเล็กน้อย

หลังจำนวนเต็มที่ค่อนข้างใหญ่ สามารถใส่ “多” หน้าคำนับได้; ใน “一个多小时” “多” อยู่ภายในวลีจำนวนก่อนหน่วยเวลา

แสดงว่าเล็กน้อย โดยตำแหน่งและเงื่อนไขจำนวนต่างกัน

我买了十多本书。

wǒ mǎi le shí duō běn shū 。

他学了一个多小时。

tā xué le yí gè duō xiǎo shí 。

40. คำช่วยโครงสร้าง “地”

形容词/方式短语+地+动词

“地” แสดงคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายการกระทำ

แยกความแตกต่างระหว่าง “地” ที่อยู่หน้ากริยาและ “得” ที่อยู่หลังกริยา; คำกริยาวิเศษณ์บางคำไม่ใช่ “地” และไม่สามารถใช้ได้ทุกกรณี

他慢慢地走。

tā màn màn dì zǒu 。

เขาเดินอย่างช้าๆ

小雨高兴地笑了。

xiǎo yǔ gāo xìng dì xiào le 。

เสี่ยวยูหัวเราะอย่างมีความสุข

41. ถามเหตุผลด้วยคำว่า “为什么”

为什么+谓语

“为什么” ใช้ถามเหตุผล

สามารถวางไว้หน้าหรือหลังประธานได้; คำตอบมักใช้ “因为” และไม่ต้องใส่ “吗” ที่บ่งบอกคำถามทั่วไป.

你为什么不来?

nǐ wèi shén me bù lái ?

ทำไมคุณไม่มา?

他为什么想回家?

tā wèi shén me xiǎng huí jiā ?

ทำไมเขาถึงอยากกลับบ้าน?

42. คำบุพบท “给” แสดงวัตถุ

给+对象+动词

คำบุพบท “给” แสดงผู้รับของการกระทำ。

แยกความหมายการให้ของกริยา “给”; ใน “给妈妈打电话” “给妈妈” เป็นวัตถุของการกระทำ。

我给妈妈打电话。

wǒ gěi mā ma dǎ diàn huà 。

ฉันโทรหาแม่。

他给老师写信。

tā gěi lǎo shī xiě xìn 。

เขียนจดหมายถึงครู。

43. กริยา+着แสดงถึงการคงอยู่ของสถานะ

处所+动词+着+名词

‘着’สามารถบรรยายการคงอยู่ของสถานะหนึ่งได้

เช่น นั่งอยู่, เปิดอยู่; ในประโยคแสดงการมีอยู่กล่าวสถานที่ก่อน แล้วจึงกล่าวถึงคนหรือสิ่งที่อยู่; ไม่ใช่ทุกการกระทำเหมาะกับรูปแบบนี้

门口站着一个人。

mén kǒu zhàn zhe yí gè rén 。

ที่หน้าประตูมีคนยืนอยู่

门开着。

mén kāi zhe 。

ประตูเปิดอยู่

44. เพราะ... ดังนั้น...

因为+原因, 所以+结果

ประโยคเชื่อมเหตุและผลอธิบายสาเหตุและผลลัพธ์

สาเหตุและผลลัพธ์ต้องมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจริง; หากบริบทชัดเจน สามารถละเว้นคำเชื่อมหนึ่งได้

因为下雨, 所以我没出门。

yīn wèi xià yǔ , suǒ yǐ wǒ méi chū mén 。

เพราะฝนตก ฉันจึงไม่ได้ออกไป。

因为我很累, 所以想休息。

yīn wèi wǒ hěn lèi , suǒ yǐ xiǎng xiū xi 。

เพราะฉันเหนื่อยมาก จึงอยากพัก。

45. การแสดงจำนวนด้วย “万” และ “好多”

一万/两万；好多+名词

“万” เป็นตำแหน่งหลักหน่วย; “好多” หมายถึงจำนวนมาก

สองหมื่นมักใช้ “两”; ตัวเลขใหญ่จัดกลุ่มตามตำแหน่งหมื่น; “好多” ไม่ระบุจำนวนที่แน่นอน

这台电脑一万块钱。

zhè tái diàn nǎo yī wàn kuài qián 。

คอมพิวเตอร์เครื่องนี้ราคา หนึ่งหมื่นหยวน。

商场里有好多人。

shāng chǎng lǐ yǒu hǎo duō rén 。

ในห้างมีคนจำนวนมาก。

46. คำนามจำนวน + คำนับแสดงลำดับ

数词+量词（次序名称）

การผสมคำจำนวนกับคำนับบางอย่างสามารถบ่งบอกลำดับหรือหมายเลขตำแหน่งได้。

รูปภาษาจีน: “三楼、一班”、“第三层楼”。เช่น “สามชั้น”, “หนึ่งชั้น” หมายถึงหมายเลข;

แตกต่างจากการใช้จำนวนทั่วไปและการใช้รูปแบบลำดับเช่น “ชั้นที่สาม”。

我们的教室在三楼。

wǒ men de jiào shì zài sān lóu 。

ห้องเรียนของเราตั้งอยู่บนชั้นที่สาม。

他是一班的学生。

tā shì yī bān de xué shēng 。

เขาเป็นนักเรียนชั้นหนึ่ง。

47. วลีคุณศัพท์

程度词+形容词

วลีคุณศัพท์สามารถบรรยายสถานะได้ และยังสามารถทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์หรือส่วนประกอบอื่น ๆ ได้เช่นกัน。

เมื่อใช้เป็นประธานธรรมดา ไม่ต้องเพิ่ม “的” อย่างไม่มีเงื่อนไขที่ท้ายประโยค; เมื่อใช้เป็นคุณศัพท์ตามโครงสร้างให้ใช้ “的”。

他的中文很好。

tā de zhōng wén hěn hǎo 。

ภาษาจีนของเขาดีมาก。

这件衣服太贵了。

zhè jiàn yī fú tài guì le 。

เสื้อตัวนี้แพงเกินไป。

48. การเปรียบเทียบสถานะการกระทำ

A+动词+得+比B+形容词

สถานะของการกระทำสามารถเปรียบเทียบได้โดยใช้โครงสร้าง “得”。

ยังสามารถพูดว่า “A比B+动词+得+形容词”; เมื่อการกระทำมีกรรมต้องระวังตำแหน่งของกริยาและกรรม。

小林跑得比小雨快。

xiǎo lín pǎo dé bǐ xiǎo yǔ kuài 。

เสี่ยวหลินวิ่งเร็วกว่าเสี่ยวยู。

我比他写得好。

wǒ bǐ tā xiě dé hǎo 。

ฉันเขียนได้ดีกว่าเขา。

49. วลี “的” และวลีคำนาม

修饰语+的 (省略中心名词)

วลี “的” สามารถแทนสิ่งที่ชัดเจนในบริบทได้

คำนามที่ถูกละเว้นต้องสามารถกู้คืนจากบริบท; ไม่ใช่ทุก “名词+的+名词” ธรรมดาจะเป็นการละเว้นแบบนี้

这个包是我的。

zhè ge bāo shì wǒ de 。

กระเป๋านี้เป็นของฉัน

我要红色的，不要黑色的。

wǒ yào hóng sè de , bú yào hēi sè de 。

ฉันอยากได้สีแดง ไม่อยากได้สีดำ

50. —……就……

—+动作—+就+动作二

“—……就……” บ่งบอกว่าการกระทำทั้งสองเกิดขึ้นทันทีหลังจากการกระทำแรก

ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเวลาอย่างต่อเนื่องระหว่างสองการกระทำ ไม่ได้แสดงความสัมพันธ์สาเหตุและผลทั่วไปทั้งหมด

我一到家就洗手。

wǒ yī dào jiā jiù xǐ shǒu 。

ฉันถึงบ้านแล้วก็ล้างมือทันที

他一有时间就看书。

tā yī yǒu shí jiān jiù kàn shū 。

เขามีเวลาแล้วก็อ่านหนังสือทันที

51. “就” เชื่อมต่อการกระทำที่ตามมาโดยทันที

动作—+就+动作二

“就” สามารถบ่งบอกว่าการกระทำเกิดขึ้นต่อเนื่องโดยทันที

มักใช้ในความสัมพันธ์ลำดับที่ชัดเจน; “就” กับ “再” มีจุดเน้นการเชื่อมต่อที่ต่างกัน ไม่ใช่คำพ้องความหมายเสมอ

吃完饭我就回家。

chī wán fàn wǒ jiù huí jiā 。

他到了学校就给我打电话。

tā dào le xué xiào jiù gěi wǒ dǎ diàn huà 。

52. “再” หมายถึง การทำซ้ำหรือการต่อเนื่อง

先……再……

“再” สามารถบ่งบอกการกระทำต่อเนื่องหรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคตได้

ใช้ “再” เพื่อบรรยายขั้นตอนต่อไปที่ยังไม่เกิดขึ้น; อย่าเข้าใจ “再” ว่าเป็น “又” ที่หมายถึงการทำซ้ำในอดีตโดยทั่วไป

我先吃饭，再去学校。

wǒ xiān chī fàn , zài qù xué xiào 。

ฉันจะกินก่อน แล้วไปโรงเรียน

明天再看这本书。

míng tiān zài kàn zhè běn shū 。

พรุ่งนี้จะอ่านหนังสือเล่มนี้อีกครั้ง

53. “别” แสดงการห้ามหรือการแนะนำ

别+动词

“别” แสดงการแนะนำหรือการห้าม

วางไว้หน้ากริยาโดยตรง สามารถพูดว่า “别.....了” เพื่อบ่งบอกการหยุด; ไม่รวมกับ “不” เป็น “别不” เพื่อแสดงการห้ามทั่วไป

别在这里打电话。

bié zài zhè lǐ dǎ diàn huà 。

别在这里打电话。 □ อย่าโทรศัพท์ที่นี่

别跑，慢慢走。

bié pǎo , màn màn zǒu 。

别跑，慢慢走。 □ อย่าวิ่ง เดินช้า ๆ

54. ความแตกต่างของจำนวนและระดับในประโยคเปรียบเทียบ

A比B+形容词+数量/程度差别

ประโยคเปรียบเทียบสามารถอธิบายขนาดของความแตกต่างได้เพิ่มเติม

ส่วนต่างจะอยู่หลังผลการเปรียบเทียบ; ความแตกต่างที่แม่นยำต้องมีหน่วย, “一点儿” แสดงความแตกต่างเล็กน้อย

小林比小雨高一点儿。

xiǎo lín bǐ xiǎo yǔ gāo yì diǎn ér 。

这本书比那本贵十块钱。

zhè běn shū bǐ nà běn guì shí kuài qián 。

55. คำบ่งชี้ตำแหน่ง “左、右”

名词+左边/右边

“左、右” หมายถึงทิศทางซ้ายและขวา.

เมื่อบ่งบอกตำแหน่งเฉพาะมักใช้ “左边、右边” และเมื่ออธิบายทิศทางก็สามารถพูดว่า “往左、往右”.

老师在我的左边。

lǎo shī zài wǒ de zuǒ biān 。

คุณครูอยู่ด้านซ้ายของฉัน.

请往右走。

qǐng wǎng yòu zǒu 。

กรุณาเดินไปทางขวา.

56. “往” แสดงทิศทาง

往+方向/处所+动词

“往” นำทิศทางของการกระทำ

วลีทิศทางมักอยู่หน้าการกระทำ สามารถพูดว่า “往左走” แต่ไม่ได้หมายถึงการมาถึง

请往右走。

qǐng wǎng yòu zǒu 。

กรุณาเดินไปทางขวา

他往学校跑。

tā wǎng xué xiào pǎo 。

เขาวิ่งไปโรงเรียน

57. “可能” แสดงถึงการคาดเดา

主语+可能+谓语

“可能” แสดงถึงการคาดเดาที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างสมบูรณ์

วางไว้หน้ากริยา ไม่ใช่เพื่อแสดงทักษะที่ได้เรียนรู้

他可能在家。

tā kě néng zài jiā 。

明天可能下雨。

míng tiān kě néng xià yǔ 。

58. “几” แสดงจำนวนโดยประมาณ

几+量词+名词

“几” สามารถแสดงจำนวนที่น้อยแต่ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนในประโยคบอกเหตุ.

แยกจาก “几” ในประโยคคำถามที่ถามจำนวน; การใช้เป็นประมาณจำนวนขึ้นอยู่กับโทนบอกเล่าและบริบท.

我买了几本书。

wǒ mǎi le jǐ běn shū 。

ฉันซื้อหนังสือหลายเล่ม.

门口有几个人。

mén kǒu yǒu jǐ gè rén 。

ที่หน้าประตูมีคนอยู่หลายคน.

59. วลีคำนามทำหน้าที่เป็นประธาน

主语+日期/年龄/数量等名词性短语

วลีคำนามบางประเภทสามารถทำหน้าที่เป็นประธานโดยตรงได้.

มักใช้กับวันที่ อายุ ราคา เป็นต้น และไม่สามารถนำไปใช้กับคำนามบ่งบอกสถานะทั้งหมดได้.

今天星期三。

jīn tiān xīng qī sān 。

这本书十块钱。

zhè běn shū shí kuài qián 。

60. “就” จำกัดขอบเขตหรือเน้นย้ำ

就+限定成分

“就” สามารถจำกัดจำนวน, ขอบเขต หรือเน้นย้ำว่าตรงกับวัตถุใดวัตถุหนึ่ง

ไม่ใช่ทุก “就” จะบ่งบอกลำดับเวลา; ตัวอย่างเช่น “就一个” หมายความว่าจำนวนมีเพียงหนึ่งเท่านั้น

我就有一本书。

wǒ jiù yǒu yī běn shū 。

我就有一本书。 □ ฉันมีหนังสือเล่มหนึ่ง (เน้นว่าฉันมีจริงๆ)

我想买的就是这个包。

wǒ xiǎng mǎi de jiù shì zhè ge bāo 。

我想买的就是这个包。 □ สิ่งที่คุณอยากซื้อคือกระเป๋าใบนี้เลย.

61. วลีกริยา หรือวลีประธาน-กริยา ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์

动词/主谓短语+的+名词

คำกริยาหรือวลีประธาน-กริยาสามารถทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์เพื่อขยายคำนามได้.

คุณศัพท์จะอยู่หน้าคำนามและมักใช้ “的”; ความสัมพันธ์ระหว่างคนและการกระทำในคุณศัพท์ต้องชัดเจน.

□□□□□□□□

wǒ mǎi de shū hěn hǎo kàn 。

老师教的词我都记得。

lǎo shī jiào de cí wǒ dōu jì de 。

62. วลีเชื่อมกริยาและวลีกริยา

同一主语+动作一+动作二

โครงสร้างเชื่อมกริยาจะเชื่อมต่อหลายการกระทำของบุคคลเดียวกัน

มักจะแสดงลำดับหรือวัตถุประสงค์; ไม่ได้เชื่อมต่อการกระทำของคนต่าง ๆ โดยละเว้นประธานอย่างสับสนห้ำ。

我去学校学习。

wǒ qù xué xiào xué xí 。

ฉันไปโรงเรียนเพื่อเรียน

他来我家看书。

tā lái wǒ jiā kàn shū 。

เขามาที่บ้านของฉันเพื่ออ่านหนังสือ。

63. ...ก็ดีกว่า

还是+建议+吧

“还是.....吧” เป็นการเสนอแนะที่ค่อนข้างเหมาะสม

ใช้เมื่อพิจารณาหรือเปรียบเทียบแล้วเสนอทางเลือก; แตกต่างจาก “还是” ที่ใช้ถามสองตัวเลือก

今天很累，还是在家休息吧。

jīn tiān hěn lèi , hái shì zài jiā xiū xi ba 。

วันนี้เหนื่อยมาก, ...ก็พักที่บ้านดีกว่า。

这个太贵，还是买那个吧。

zhè ge tài guì , hái shì mǎi nà ge ba 。

อันนี้แพงเกินไป, ...ก็ซื้ออันนั้นดีกว่า。

64. กริยา+ให้+คน+วัตถุ

主语+动词+给+人+物

คำกริยาบางคำสามารถมีผู้รับและวัตถุเป็นกรรมสองอย่างได้。

รูปภาษาจีน: “送给、交给”。เช่น “送给”、“交给” เป็นต้น; อย่าใช้ “给我书” อย่างเดียวเป็นรูปแบบเป้าหมายเดียว

ควรให้การจับคู่กริยาตุเป็นธรรมชาติ

他送给我一本书。

tā sòng gěi wǒ yī běn shū 。

เขาให้หนังสือเล่มหนึ่งกับฉัน。

我交给老师一个本子。

wǒ jiāo gěi lǎo shī yí gè běn zi 。

ฉันมอบสมุดให้คุณครูหนึ่งเล่ม。

65. “从” แสดงจุดเริ่มต้นหรือการผ่าน

从+起点/经过处所+动词

“从” นำจุดเริ่มต้นของเวลา或สถานที่ และสามารถบ่งบอกจุดที่ผ่านได้เช่นกัน

มักใช้คู่กับ “到” จุดเริ่มต้นอยู่หลัง “从” จุดสิ้นสุดอยู่หลัง “到”; สามารถพูดว่า “从门口进去”。

我从家走到学校。

wǒ cóng jiā zǒu dào xué xiào 。

□□□□□□□□

qǐng cóng zhè ge mén jìn qù 。

66. 常、经常 (บ่อยครั้ง)

常/经常+动词

คำวิเศษณ์เหล่านี้บ่งบอกว่าการกระทำเกิดขึ้นบ่อยครั้ง。

โดยทั่วไปวางหน้ากริยา; อธิบายนิสัย ไม่ได้บ่งบอกว่าการกระทำบางครั้งได้เสร็จสิ้นแล้ว。

我经常去学校。

wǒ jīng cháng qù xué xiào 。

他常和朋友一起运动。

tā cháng hé péng yǒu yì qǐ yùn dòng 。

67. “正” แสดงว่าการกระทำกำลังดำเนินอยู่

正/正在+动词

“正” บ่งบอกว่าการกระทำกำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้。

โดยทั่วไปใช้กับการกระทำที่ต่อเนื่อง; “正” มักใช้ร่วมกับคำลงท้าย “呢” และไม่ควรผสมกับความหมายของการทำเสร็จโดยสุ่มสลับ。

他正看书呢。

tā zhèng kàn shū ne 。

妈妈正在做饭。

mā mā zhèng zài zuò fàn 。